

vi fik fra den højtærede Udenrigsminister, men af nogle Ord, som Udenrigsministeren har været saa elskværdig senere at fremsætte overfor mig, har jeg nu faaet den Opfattelse, at det er den højtærede Udenrigsministers Forventning, at der ikke kan komme nogen Tilsigelse fra Ledelsen af dette Troppekongent eller fra Folkeforbundet om, at disse 100 danske Mand skal gaa derned, før Folkeafstemningen er sikret (*Udenrigsministeren* [Harald Scavenius]: Før Forudsætningen for Korpsets Udsendelse er til Stede!). Ja, men Forudsætningen for Troppeskorpsets Udsendelse er jo den, at det skal derned for at være Politivagt under Folkeafstemningen for at sikre dennes Frihed (*Udenrigsministeren* [Harald Scavenius]: Ja!). Dette bekræfter den højtærede Udenrigsminister udtrykkeligt nu. Jeg gaar derfor ud fra, at Regeringen gør sit yderste for, at denne Forudsætning bliver opfyldt. Dette maa jeg gaa ud fra, baade efter hvad den højtærede Udenrigsminister her har tilkendegivet ved en Afbrydelse overfor mig, og derved, at den højtærede Statsminister har haft dette mit Brev siden den 1. December, altsaa siden i Forgaars, uden at der er fremkommet noget om, at Ministeriet modsagde, at vi var enige i dette. Ud fra denne Opfattelse kan jeg tilraade mit Parti at stemme for Lovforslaget.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*): Jeg er ikke ganske klar over, hvad det ærede Medlem Hr. Zahle mener med de Bemærkninger, han gør. Det, her er Tale om, er en fredelig Mission. Disse Korps udsendes fra de forskellige Lande for at beskytte den Folkeafstemning, der nu skal finde Sted, en Folkeafstemning, som Lithauen og Polen er blevet enige om, og fordi Folkenes Forbunds Raad har ønsket, at denne Afstemning skulde foregaa saa trygt og saa sikkert som muligt. Det, der vil ske dernede, er akkurat det samme som det, vi har været Vidne til her i Danmark, da engelske og franske Tropper laa i Sønderjylland. Her skete intet Overfald paa dem. Det er ikke en Politistyrke, men selv om vi kalder det en Politistyrke, er det vist ikke det ærede Medlems Mening, at hvis de bliver overfaldet, skal de lade sig slaa ned. Det er vel ikke Meningen, og her kan ikke være Tale om andet end at gaa ud fra som givet, at naar de forskellige Magter er enige om i Fællesskab at sende Kontingenter derned for at beskytte Afstemningens Frihed i disse Landsdele, sker der ikke noget, medmindre der kommer Bander enten fra Rusland eller andre Steder fra —

det haaber vi ikke, der kommer —, men skulde det ske, kan Tropperne kun sikre Afstemningen ved at værges sig mod saadanne Overfald. Vi kan ikke vide, hvad der kan ske i Fremtiden. Vi sender dem ned med den fredelige Mission at overvaage den Folkeafstemning, som de to Parter Lithauen og Polen er enige om skal foretages i Anledning af de to Landes Uoverensstemmelser med Hensyn til Landegrænserne. Jeg synes, at det er saa lige til. Jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem vil reservere sig overfor. Vi kan ikke garantere ham andet end det, der foreligger. Der kan ikke være Tale om nogen militær Aktion, medmindre disse Mennesker bliver overfaldet. Hvad enten vi kaldet det en Militærstyrke — det er det jo, de bliver udrustet militært med, hvad der hører til et Militærkorps — eller et Politikorps, er Meningen den, at de skal beskytte de paagældende Folk, saa at de frit kan foretage deres Afstemning efter deres Overbevisning. Hvis et Politikorps bliver overfaldet, maa det selvfølgelig værges sig, og det samme maa en Militærafdeling; det er ganske klart.

Zahle: Naturligvis maa et Politikorps som en Militærafdeling værges sig, hvis det bliver overfaldet; det følger af sig selv, og det er ikke det, vi skal tale om her. Det, der er min Aarsag til at tage Ordet her, er, at jeg mener, at vi her i Landet kun ved lidet om, hvordan det gaar til nede i Polen og i Lithauen; men efter hvad der forlyder, fører man for Tiden Krig dernede, og jeg spørger: Gør man ikke det? Hvis man fører Krig dernede for Tiden, er det ikke Tidspunktet til at sende 100 danske Mænd derned for som Politi at overvaage Folkeafstemningen. Hvad den højtærede Forsvarsminister sagde om Formaalet med dette Kontingents Afsendelse, er jeg fulkommen enig med ham i; det skal derned for at gøre Polititjeneste under Afstemningen for at sikre dennes Frihed, og mod dette har jeg ingen som helst Indvending at gøre. Men paa Grund af de Efterretninger, vi faar, om stærk Uro og Ufred, maaske Krig, dernede, er det, jeg siger, at Ministeriet maa drage Omsorg for, at disse Folk ikke kommer af Sted før Forudsætningen — som den højtærede Udenrigsminister meget rigtigt sagde — er til Stede, nemlig den Forudsætning for, at Afstemningen kan finde Sted, at der er Ro dernede (*Udenrigsministeren* [Harald Scavenius]: Netop!). Netop, siger den højtærede Udenrigsminister; det er fuldkommen rigtigt, og saa er vi aldeles enige.